POETAE LATINI

AEVI CAROLINI

RECENSVIT

ERNESTVS DUEMMLER

TOMUS II

BEROLINI
APVD WEIDMANNOS
MDCCCLXXXIV

XXIII.

829

VERSUS IN AQUISGRANI PALATIO EDITI ANNO HLUDOWICI IMPERATORIS XVI. DE IMAGINE TETRICI¹.

STRABUS.

Cur non, dulce decus², quoniam se contulit hora, Et ver floriferis laetum se subrigit austris³, Magnus et ardentem gradibus legit aethera Phoebus, Iam spatiis crevere dies, dulcescit et umbra,

5 In flores partusque novos et gaudia fructus
Herba recens 4, arbos datur 5 et genus omne animantum 6,
Quod mare, quod silvas, quod rura, quod aera tranat,
Quaerere me pateris, te respondere petitis?
Discere namque mihi votum, tibi dicere promptum 7.

SCINTILLA 8.

- Nec te, credo, latet, veteres quo more poetae
  Digna diis terrisque canebant carmina magnis.
  Aut etenim abrupti montis iuga ola sequentes,
  Aut specubus, fossis aut saltus valle remoti montis iuga ola sequentes,
  Omnigenam pharetrata echonem voce ciebant saltus.
- Hirta suis hederis circum bene tempora cincti ¹⁴.

  Triste nemus testesque ferae timidaeque volucres,
  Mens secura ¹⁵, procul furibundae crapula curae.

  At nos pro silvis, hederis, echone, coturno
  Immanes omni ferimus de parte tumultus ¹⁶,
- Et vix ipsa luto subducit pupula sese Stercoribusque novissima, pro pudor 17, omnis inhorret. Hinc detractorum, sonat illinc clamor 18 egentum Nudaque stercoribus sordescunt crura nigellis. Has umquam Musae si dilexere nitellas,
- Stercora, clamores, caenosa fluenta, tumultus, Respondere tibi nequaquam differo, sed si Pauca loquar 19, quia deest locus, argue lenius, oro.

[XXIII] SRABUS G p. 143 11 an terraeque? 14 O magnum pharetratrae dionem G ad marg. req., echonem Can. 15 cincta corr. ti G 16 Teste G, Triste corr. F. D. 19 Inmanes corr. Immanes G 21 omnes corr. omnis G 23 Uadaque ad marg. uel Nudaque G tergoribus G 24 nigellas corr. nitellas G 26 nequiquam superscr. uel a G

1) i. e. Theodorici, Gothorum regis. 2) Hor. Carm. I, 1, 2 dulce decus meum. subrigit auris. 4) Fast. V, 123 recentibus herbis. 5) Georg. IV, 142 in flore novo pomis se fertilis arbos | Induerat. 6) Met. X, 705 genus omne ferarum. 7) Met. XIII, 10 mihi dicere promptum; 8) Cf. supra p. 302 Scintilla quaedam inest et eget fomite. XIV, 841. 9) Ex Ponto I, 2, 134 cecini fausto carmina digna toro; Ov. Ep. XVIII, 137 pluresque canunt ... poetae. 10) Ecl. V, 76, Met. X, 172 per iuga montis iniqui. 11) Georg. III, 376 Ipsi in defossis specubus; Iuvenci H. e. III, 74 in valle 13) Aen. III, 68 magna remota. 12) Cf. supra p. 298 v. 53; Trist. V, 1, 22 pharetrati . . amoris. 14) Amor. III, 9, 61 hedera iuvenalia cinctus | Tempora; Ecl. VIII, 13. supremum voce ciemus. 15) Met. I, 100 securae ... mentes. 16) Aen. XI, 897; Met. III, 308 tumultus | Non tulit aetherios. 17) Ov. Ep. IX, 111 O pudor. 18) Met. XII, 226 clamore sonat. 19) Aen. IV, 337 pauca loquar.

STRABUS.

Primum nosse velim, iuxta quam saepe viamus, Cur sit imago suis sie effigiata figuris 1.

SCINTILLA.

Tetricus, Italicis quondam regnator in oris2 Multis ex opibus tantum sibi servat avarus 3, At secum infelix piceo spatiatur⁴ Averno, Cui nihil in mundo, nisi vix fama arida restat. Quamquam thermarum vulgus vada praeparet olli 5, Hoc sine nec causa, nam omni maledicitur ore, Blasphemumque dei ipsius sententia mundi Ignibus aeternis 6 magnaeque addicit abysso. Quam statuam vivo artifices si forte dederunt, Credito, blanditos insano hac arte leoni, Aut etiam, quod credo magis, miser ipse iubebat Haec simulacra dari, quod saepe superbia dictat. Infelix nam nullus erit, nisi desinit ipse Scire quod est, audens sese quod credere non est. Curribus atque in equis noris si stare superbos, Non quod sedit equo⁸, tecum miraberis umquam.

STRABUS.

Cernimus aerias simul adventare columbas 9, Terque die exorta 10, media et vergente venire: Talia non vanis addam spectacula rebus 11.

SCINTILLA.

Nonne vides humiles saevos quasi amare tyrannos 12? Non ex corde tamen, sed enim pro temporis huius Pace, petunt pastum, non nidificando quiescunt 13.

STRABUS.

Cur dextra de parte 14 nolam gestare videtur? Nudus ob hoc solum, puto, ut atra pelle fruatur.

⁴² descrit G, desinit corr. 32 Ut . . . spatietur coni. Grimm 31 Avarem coni. Grimm 52 dextra deprome rotam coni. Grimm Ebert

¹⁾ Cf. de hac Theodorici regis effigie Agnelli librum pontifical. ecclesiae Ravennat. c. 94 (SS. rer. Langobardic. p. 338), qui a. 801 Carolum regem hanc pulcherrimam imaginem Ravenna deportatam in suo palatio qui Aquisgranis vocatur firmasse refert. 2) Aen. II, 556 quondam . . . . | Regnatorem 3) Amor. III, 7, 50 possedi dives avarus opes; cf. Met. XIII, 626. Asiae; Met. XV, 9 Italicis .. in oris. 5) Cf. Gregor. Dialog. IV c. 31. 6) Fast. III, 421 Ignibus 4) Georg. I, 389 secum spatiatur harena. 7) Boetii de consol. phil. II c. 5 eadem (sc. humana natura) tamen infra bestias redigatur, si aeternis. 8) Agnellus l. l. equus ex aere, auro fulvo perfusus, ascensorque eius Theodoricus se nosse desierit. rex scutum sinistro gerebat humero, dextro vero brachio erecto lanceam tenens; Art. Am. III, 778 10) Fast. II, 330 orta dies. 11) Cf. 9) Ex Ponto III, 3, 19 aeriae . . columbae. resedit equo. 13) Agnellus l. l. Ex naribus 12) Ibis 367 saevi . . tyranni. Georg. IV, 3 levium spectacula rerum. vero equi patulis et ore volucres exibant in alvoque eius nidos haedificabant. 14) Met. XII, 272 dextraque a parte.

SCINTILLA.

Etsi non caneret, nequaquam pelle careret, Quam semel induerat, sed erit quod dicere possis: Flagitiosorum certe praeconia summis Laudibus accelebrant omnis virtutis egentes 2; Verius ut dicam: dat nudo opprobria nudus.

STRABUS.

Si quid in his aliud, nobis edicito, nosti.

SCINTILLA.

- Fulget avaritia exornatis aurea membris,
  Spicula fert³, quae saepe latus pulsare⁴ pigrescens
  Sufficiant solitisque accendant corda rapinis.
  Aurea quod regnat stipata satellite nigro,
  Non aliud portendit enim, quam quod, mala quantum
- Luxuries quosdam sensu distendit avaro,
  Tantum pauperies alios devastat adurens.
  Quam subterlabuntur aquae⁵, quia, teste poeta⁶,
  Semper avarus eget; quod desunt frena, notabis,
  Quodque super lapides plumbumque et inane metallum⁷
- Currit equo, signat se pectore belua duro s,
  Corde pigro sensuque cavo regnare superbiam.
  O pestis sine fine nocens s, non sufficit omnem
  Pervolitasse 10 orbem bellis et caede potentum,
  Quin etiam faciem praeclara palatia contra
- Christicolasque greges videas posuisse nefandam. Ante pedes ternos parentibus undique nervis Ille tuus sonipes vacuum super aera nando 11 Tollet et albentes monstrabitur inter olores 12, Quam pia corda tuis macules, vis pessima, telis.
- So Iam tamen ipsa pedem vanis conatibus unum Optima nequicquam contra consulta levasti,

57 accelerant G, accelebrant corr. Canis. 71 superbiam G, superbam Can. 75 uides corr. deas G 79 maculas Can. 80 conantibus corr. natibus G 81 nequaquam G

1) Ex Ponto IV, 8, 45 vestrarum ... praeconia laudum, 87 Unde tuas possim laudes celebrare 2) Aen. XI, 27 virtutis egentem. 3) Cf. Prudent. Psychom. 508 Cuspis Avaritiae; Fast. V, 542 spicula ferre deae; Aen. V, 307 Spicula . . ferre. 4) Met. XI, 529 pulsarunt . . latera. 5) Ecl. X, 4 fluctus subterlabere Sicanos. 6) Hor. Ep. I, 2, 56; Hieronym. in ecclesiast. 5, 9 (Opp. ed. Vallarsius III, 430) Qui diligit argentum, non implebitur argento, et qui diligit divitias, non fruetur eis. Avarus igitur describitur, quod numquam opibus expleatur, et quanto plus habuerit, tanto plus cupiat, Flacci quoque super hoc concordante sententia, qui ait: Semper avarus eget. 7) Gregor. in Iob (c. 19, 24) l. XIV c. 25 (Opp. edd. Benedict. I, 370) Recte quoque per plumbi laminam eos accipimus, quos avaritiae pondus gravat ... per plumbum namque, cuius natura gravis est ponderis, peccatum avaritiae specialiter designatur, quod mentem, quam infecerit, tam gravem reddit, ut ad petenda sublimia attolli nequaquam possit. 8) Met. XIV, 757 in duro .. pectore. 9) Ov. Ep. XIX, 35 sine fine nocebo. 10) Aen. VIII, 24 Omnia pervolitat; Art. Am. III, 4. 11) Georg. III, 109 Aera per vacuum ferri. ' 12) Aen. XI, 580 album.. olorem; Ecl. IX, 36 argutos inter ... olores.

Nam quotiens procerum tibimet coniungere quemquam Es conata, tibi totiens aut obvia mortis Ex insperato venere repagula nigrae 1, Aut cautela patrum, quos arx sanctissima semper Substituit, pestem monitis compescuit atris. Deficiet quorum sceptrum de semine numquam², Donec in ignivoma veniet rex nube coruscans 3.

STRABUS.

Dignum est⁴, ut video, praemissis tristibus ergo Debita principibus laudum persolvere vota⁵.

SCINTILLA.

Novi equidem, sed felici numquam offuit ulli Adversis firmare animum 6, neque contigit ullum Ante bonum non esse malum: sic numina nerunt 7. Aurea, quae prisci dixerunt saecula vates 8, Tempore, magne, tuo, Caesar, venisse videmus. Tu pietate reples quicquid minus esse putasti; Thesauris alii, meritis tu comptior esto, Tu bonitate places, alique tyrannide gaudent. Solus ad omnigenas transis, rex magne, triumphos: Quem te namque vocem, nisi magnum in plebe Moysen, Qui populos tenebris per lumen ducis 10 ademptis, Qui morum nova templa struis 11, qui munera Christi, Quae conlata tibi, cunctis communia praestas. Ille umbram, tu corpus habes 12, heremo ille remota Arte tabernaclum et serpentes finxit aenos, De silice hausit aquam, sumens de manna pruinis 13: Tu vero in populis paradysi ad amoena vocatis Templa regis fundata sacris, rex magne, lapillis 14, Quorum pensa pater quondam tibi magnus adauxit; Aurea cui ludunt summis simulacra columnis, Cuius ad ingenium non confero dogma Platonis. Lacte fluis et melle simul petraeque sequentis 15 Largiris latices undis Pharaone necato. Laudibus altithronum celebras per saecula patrem 16,

97 esto G, an exstas? 105 tabernaculum corr. 96 esse potestur G, putasti corr. Grimm 110 cui lucent coni. Grimm naclum G 106 hauxit corr. sit G

²⁾ Gen. 49, 10 Non auferetur sceptrum de Iuda . . donec 1) Sedul. C. P. IV, 93 nigrae mortis. veniat qui mittendus est. 3) Matth. 24,30; Iuvenc. praefat v. 23 cum flammivoma descendet nube 5) Ov. Ep. VI, 75 Vota ego coruscans | Iudex. 4) Georg. III, 391, Aen. VI, 173 dignum est. 6) Aen. III, 611, Met. IX, 745 animum firmas. 7) Ex Ponto I, 8, 64 Nerunt fatales . . . persolvam? 8) Ecl. IV, 4-9 toto surget gens aurea mundo; Aen. VI, 793 Augustus caesar . . . aurea condet | 9) Venanti Carm. V, 9, 11, IX, 1, 23 bonitate placens. Saecula qui rursus Latio.; cf. p. 357 v. 16. 11) Aen. III, 84 Templa dei . . structa. 10) Fast. II, 679 populum ... ducit. 12) Cf. Col. 2, 17. 13) Exod. 16, 14; 17, 6; Fast. IV, 314 fluminis hausit aquam. 14) Cf. Apocal. 21, 14. 15) Exod. 33, 3 terram fluentem lacte et melle; 1 Cor. 10,4 bibebant autem de spiritali consequente eos petra. 16) Iuvenci H. euang. II, 62 Per patris altithroni nomen.

Digna loco cui semper erunt spectacula amoeno. Hine magnum Salomonis opus, hine templa supremis Structuris aequanda micant, specularia subter Dant insigne nemus viridique volantia prato 1 Murmura rivorum; ludunt pecudesque feraeque2, Uri cum cervis, timidis cum caprea dammis 3. Si quoque deinde velis, saltabunt rite leones, Ursus, aper, panthera, lupus, linces, elephanti, Rinoceros, tigres venient, domitique dracones, Sortiti commune boumque oviumque virectum. Omnia pacatis animalia litibus assunt, Aeriae summo quercus de vertice 4 laetis Conmodulantur aves rostris et suave susurrant. Ast alia de parte 5 nitens fulgore corusco 6 Auratus discurrit eques, comitante pedestri Agmine, tintinnum quidam, quidam organa pulsant. Dulce melos 7 tantum vanas deluderé mentes 8 Coepit, ut una suis decedens sensibus ipsam Femina perdiderit vocum dulcedine vitam. Cedant magna tui, super est, figmenta colossi, Roma: velit Caesar magnus 10, migrabit ad arces Francorum, quodcumque miser conflaverit orbis. En qu'is praecipue iactabat Graecia sese, Organa rex magnus non inter maxima ponit 11. Quae tamen inceptos servent si intacta canores, Deses erit, qui saepe suo quatit aera plectro. Ante tamen spreta iactabit pelle lacernam Et ferri rapta bachatus mole sonoros Comminuet truncos et iniquas voce cicutas, Nec frustra, quia nulla suo pro carmine dona Emeruit, saltim ut fulvi pars extima nigros Auri 12 conlatis meritis depingeret artus. Interea magnis crepitant tabulata catervis, Quae clarum sequitur pulcherrima turba 13 Moysen. Obstupui, fateor, gemmis auroque decorum 14 Et vidi et mecum volvens tum singula, volvi 15,

134 colosi G 135 arces ad marg. uel Romanas G 141 lacertos coni. Grimm

1) Met. I, 297, XIII, 924 viridi prato. 2) Isai. 11,6 Habitabit lupus cum agno, et pardus cum hoedo accubabit; vitulus et leo et ovis simul morabuntur... 7 Vitulus et ursus pascentur etc.; 65, 25; Georg. III, 480 Et genus omne .. pecudum ... omne ferarum. 3) Ecl. VIII, 28 Cum canibus timidi venient ad pocula dammae. 4) Aen. III, 679 cum vertice celso | Aeriae quercus. 5) Aen. IV, 153 alia de parte. 6) Georg. IV, 98 fulgore coruscant. 7) Theodulf. ad Carol. reg. 145 (I, 487) Dulce melos canerem. 8) Aen. X, 642 deludunt somnia sensus. 9) Met. I, 709 vocisque . . 10) Fast. IV, 124 Magnus.. Caesar. 11) Einhardi transl. S. Marcellini et Petri c. 7 Hic est Georgius Veneticus, qui de patria sua ad imperatorem venit et in Aquensi palatio organum, quod graece hydraulica vocatur, mirifica arte composuit; Einhardi ann. 826; cf. supra p. 76 Ermold. 12) Met. X, 648, XIV, 395 fulvo . . auro. 13) Amor. I, 7, 37 turba sequetur. Nigell. l. 1V, 639-42. 14) Aen. I, 655, 728 gravem gemmis auroque; of. Thegan. Vita Hludow. imp. c. 19 Numquam aureo resplenduit vestimento, nisi tantum in summis festivitatibus. 15) Aen. VIII, 618 per singula volvit.

An Salomona pium an magnum Davida viderem, Herodem non esse sciens, nec talis honoris ¹ Participem faciat caeli rex optimus illum. Percepi tandem, postquam rigor ossa reliquit ², Ora sacri cornuta patris splendore corusco ³; Hunc cui fulgorem divi consortia verbi Ediderant ⁴, qui in terrigenis mitissimus extat ⁵.

(De Hlothario imperatore)

At latere e dextro sancti spes optima regni Procedit Iosuae praesagi nominis heres ⁶, Cui nil defuerit morum, virtutis, honoris, Qui si sospes erit, postquam te regna polorum Sustulerint visoque dei laetabere vultu, Principe sub Christo terris caeloque canetur Perficietque bonus primordia talia finis.

(De Hludowico rege)

Inde tuos, Ionathas, laeti, duloissime, vultus? Contemplamur, adest tibimet par gratia pacis, Par morum probitas, semper victoria compar. Digna equidem referes nomen s virtute paternum; Quamquam cura minor s, tamen est tibi gloria consors 10;

Nec doleas, quod gaza negat, concordia praestat 11.

(De Pippino rege)

Tertia gemma suos umquam non perdat honores, De cuius meritis, quod non mihi visus inussit¹², Haurio florigena laetae dulcedine famae¹³.

(De Iudith imperatrice et Karolo Augustorum filio)

Occurrit trepidae pelagi vastissima prorae

Inluvies, via quam suadet modo coepta secandam 14, Sed moles absterret aquae 15 atque volubilis obex. Vidi equidem 16, cum pulchra Rachel solamen avorum Beniamin dextro produceret ordine, cuius Larga salus sanctam refovet per saecla senectam,

Quem pars quinta super, quam la etus percipit alter 17,

154 Percipi corr. cepi G 155 Ossa corr. Ora G 158 huic versui antecedunt in G haec alia manu scripta Non circumdantis timeo me milia plebis: (Psalm. 3, 7)

Quem metuant fines terrarum funditus omnes, (Ps. 66, 8)

Gaudebunt mea, cum tibi decantauero, labra. (Ps. 70, 23)

1) Aen. I,335 tali me dignor honore. 2) Ib. III, 308, IX, 475 calor ossa reliquit. 3) Exod. 34,30 Videntes autem Aaron et filii Israel cornutam Moysi faciem timuerunt prope accedere; Venanti V. S. Martini III, 57 splendore coruscans. 4) Exod. 29 quod cornuta esset facies sua ex consortio sermonis domini. 5) Numer. 12, 3 Erat enim Moyses vir mitissimus super omnes homines, qui morabantur in terra. 6) Met. VI, 239 aviti nominis heres; XV, 819. Cf. de nomine Hlotharii Epitaph. Chlodarii v. 29—30 (I, 72). 7) Fast. IV, 343 laeto celeberrima voltu. 8) Aen. V, 564 Nomen avi referens Priamus; XII, 225 paternae | Nomen erat virtutis. 9) Baioariae regno tantum praeerat. 10) Sedul. C. P. I, 18 gloria consors. 11) Ib. IV, 8 quidquid natura negat se iudice praestat. 12) in regno Aquitaniae tunc morabatur. 13) Iuvenal. Sat. VII, 39 dulcedine famae. 14) Met. XIII, 418 viam suadet; Ep. VI, 126 coeptas. vias; Aen, VI, 900, XII, 368 viam secat. 15) Art. Am. III, 126 mole fugantur aquae. 16) Georg. I, 193 vidi equidem. 17) Genes. 48, 22 Do tibi partem unam extra fratres tuos, quam tuli de manu Amogrhaei.

Credo, manet ¹, namque ipse suo splendebit honore, Ipse tribumque genusque ² pia virtute creabit, In quo mater ovans, quamvis quid passa doleret, Gaudia totius prompsit felicia mundi. Gratia, quae teneram vestit miranda iuventam, Maturos iam format honesto in pectore ³ sensus. Felix progenies tali mansura nepote: Nomine quem sequitur, factis, da Christe, sequatur, Moribus, ingenio, vita, virtute, triumphis, Pace, fide, pietate, animo, sermonibus, ausu, Dogmate, consiliis, successu et prole fideli.

Et si perspicitis, non frustra nomine Iudith, At Iudith virtute refert et relligione, Assyrius cui praedo caput summisit acerbum 4: Illa gulam mortis fidei mucrone trucidans Libertatis opem salvatis civibus auget 5.

Tympana raucisona pulsavit pelle Maria 6, Organa dulcisono percurrit pectine Iudith 7.

O si Sapho loquax vel nos inviseret Holda 8, Ludere iam pedibus vel ferre futura valeres. Quicquid enim tibimet sexus subtraxit egestas, Reddidit ingeniis culta atque exercita vita. In qua multa simul nobis miranda videmus 9: Semine stat locuples, apparet dogmate dives, Est ratione potens, est cum pietate pudica, Dulcis amore, valens animo, sermone faceta:

Est ratione potens, est cum pietate pudica,
Dulcis amore, valens animo, sermone faceta:
Laeta cubans, sit laeta sedens, sit laeta resurgens,
Laeteturque poli felix in sede locata ¹⁰.

(De Hildwino archicappellano 11)

Protinus in magno magnus procedit Aaron
Ordine mirifico, vestis redimitus honore.
Punica tintinnis respondent mala sonoris 12:
Mala fidem, tintinna sonant documenta salutis,
Quis utrisque pius vario pater ordine fulget
Et divina sacro celebrat celer orgia cultu.

Ante tibi contingit aquis, Thetis uda ¹³, carere, Idola quam tantus coquat execranda sacerdos, Idola, quae plebem stravere securibus almam ¹⁴; Idola avarus habet, tu dicis, apostole Christi ¹⁵.

193 religione corr. relligione G

194 submisit corr. summisit G

200 fidibus coni. Watt.

¹⁾ Alamanniae ducatus. 2) Aen. VII, 708 et tribus et gens. 3) Ib. XII, 155 pectus . . . 4) Cf. Prudent. Psych. 60; Met. III, 502 caput . . summisit in herba. 5) Fast. II, 630 honestum. 6) Exod. 15, 20 Sumsit ergo Maria prophetissa . . . tympanum in manu sua; per scelus auget opes. Fast. IV, 213 tympana pulsant. 7) Iudith. 16, 1, 2; Georg. I, 294 percurrit pectine telas. 8) 4 Reg. 22, 14 Holdam prophetidem uxorem Sellum. 9) Aen. I, 494 Haec.. miranda videntur. 10) Fast. III, 615 hac nuper sede locatos; Aen. II, 525 in sede locavit. 11) abbas sancti Dionysii et archicapellanus 12) Exod. 28, 33, 34. intra annos 818 et 830, de quo cf. Simson Ludwig der Fromme II, 233. 15) Eph. 5, 5 avarus, quod est idolorum servitus. 14) Exod. 32, 4, 28. 13) Met. XI, 237 Theti nuda.

I decus, i mundi, melioribus utere fatis i,

829

Vive deo felix, felici fine potire.

(De Einharto magno)

Nec minor est magni reverentia patris habenda Beseleel, fabre 2 primum qui percipit omne Artificum praecautus opus: sic denique summus Ipse legens infirma deus, sic fortia temnit3.

Magnorum quis enim maiora receperat umquam, Quam radiare brevi nimium miramur homullo 4?

(De Grimaldo magistro)

Quamvis subter agas regum 5 tabularia vitam, Non te praetereo 6, specubusne latebis, Homere 7? Novi namque Sicana tibi spelea 8 placere, Solus ubi Musis 9 Musarum et amore fruaris. Saepe tamen magnis victoribus optima cudis Carmina: tempus erit rutilo te sole calere 10. Corporis at nostri si singula membra loquaces In linguas vario rerum vertantur ab usu 11, Argutae aut setis possint crevisse cicutae 12.

Omnibus impar ero magnorum promere laudes, Ut dignum est, procerum; melius miranda tacemus. Quam tam magnum humili pondus sermone levemus 13. Cura mihi fuerat 14 tales cognoscere fasces

Rimabarque sagax tantarum munia rerum, Dumque sitim iam pene sacro restinximus 15 haustu — Et sitis est ingens tam fervida cura videndi —16, Quaeritur 17, unde essem et missu cuiatis adessem 18. Obstupui et totam pavitans rem ex ordine pando 19:

Sufficiat, vidisse semel²⁰, laudare perennis Instat amor²¹, divina manum elementia vestram Omnibus in populis faciat retinere trophea Felicemque patrum famam cum prole togata, Et fieri in magno allectos per saecla senatu,

224 levans .. qui fortia coni. Iaffé 226 brevi 219 factis G, fatis Canis. 223 sit coni, Iaffé in coni. laffé 234 uertuntur G 248 togatam G

2) Exod. 36, 1 Beseleel et Ooliab ... 1) Aen. VI, 546 I decus, i nostrum; melioribus utere fatis. quibus dedit dominus ... intellectum, ut scirent fabre operari; 31,4; 35,33 quidquid fabre adinveniri 3) 1 Cor. 1, 27 et infirma mundi elegit potest; Met. VIII, 159 fabrae celeberrimus artis | Ponit opus. 4) Cf. Walafridi prolog. ad vitam Karoli: Praedictus itaque homunciodeus, ut confundat fortia. 5) fortasse iam in comitatu Hludowici iunioris fuit; nam statura despicabilis videbatur etc. Georg. II, 502 populi tabularia vidit. 6) Fast. V, 729, Amor. III, 6, 45 Nee te praetereo. 7) Grimaldus etiam ab Ermenrico Homerus appellatur, cf. epistolam eius a me editam p. 46 v. 112. 8) Cf. Ecl. X, 52. 11) Met. XIII, 905 versis . . 9) Aen. VII, 776 Solus ubi in silvis. 10) Fast. III, 531 Sole . . calent. 13) Aen. VIII, 309; membris; II, 540 lingua.. loquaci. 12) Ecl. VII, 24 arguta . . . . fistula. Met. IV, 39 Utile opus manuum vario sermone levemus; cf. supra p. 352 v. 11. 14) Arator ad Parthen. 49 15) Ecl. V, 45 sitim restinguere rivo. 16) Met. XIV, 835 si tibi cura videndi. Cura mihi dudum fuerat. 18) Prudent. Psychom. 706 exquirens . . 708 Quem colat et missu cuiatis venerit. 17) scil. ab imperatore. 19) Aen, III, 179 remque ordine pando. 20) Ib. VI, 487 Nec vidisse semel satis est; iuvat usque 21) Fast. II, 805 Instat amans; cf. p. 361 XV, 6.

Poetae latini aevi Carolini II.

Utque timent vestros laetis in saltibus arcus Ursus, aper, timidusque lepus, cervique fugaces¹, Damma, lupus, immane boumque examen agrestum, Sic Vulgar² Sarraque cenus malus hospes³ Hiberis, Brutus Britto, Danus versutus et horridus Afer Subdat honorandis sua colla⁴ exterrita dextris. Nunc tandem crevit felix res publica, cum sat Et reges sapiunt simul et regnant sapientes⁵.

Tetrice stulte, vale; quia te suadente canebam, Non mirum est⁶ vitiis nostram sordere⁷ camenam, Nec mihi materiem⁸ nec verba ostendere nosti: Haec tibi si qua ferat ratio, tum, Musa, nitebis; Hic calamum placuit, Vesper iam⁹, figere, surgit.

Edidit haec Strabus, parvissima portio fratrum, Augia quos vestris insula alit precibus ¹⁰. Strabonem quamquam dicendum regula clamet, Strabum me ipse volo dicere, Strabus ero. Quod factor vitiavit opus, si dicere fas est ¹¹, Hoc vitiato edam nomine, parce deus.

XXIII a. AD IUDITH IMPERATRICEM.

Omnia qui solus rerum secreta tuetur,
Praemia qui fidei devotis mentibus offert,
Illius arbitrio factum nutuque fatebor,
Ut, qui corde humili vobis fidissimus esse
Iam pridem statui, tandem quo nescio casu 12,
Servitio attraherer vestro prolisque beatae,
Quam vestris regnique simul profectibus huius
Alma dei pietas concessit surgere magni.
Vos vestrosque dei semper miserata potestas
Protegat, exaltet, firmet, regat, armet, adornet.

250 an latis? 253 sarraeque cynos G 254 affer corr. afer G 258 stute corr. stulte G [XXIII a] $ew \ G$ p. 163

1) Georg. III, 539 timidi dammae cervique fugaces. 2) Contra Bulgares in limite ad Drauvam fluvium a. 827—829 bellum gerebatur, contra Brittones mense Aprili anni 830 Hludowicus imperator bellum suscipere voluit. 3) Ov. Ep. XIII, 44 malus hospes eras. 4) Venanti Carm, III, 30, 7 Subdere colla decet. 5) Boetii Philos. consol. I c. 4; Prudent. c. Symmach. I, 30-32 Esset | Publica res, inquit, tunc fortunata satis, si | Vel reges saperent, vel regnarent sapientes. XII, 539 mirum est. 7) Cf. supra p. 333 v. 3 Non ignoro quidem vitiis sordere camenam; 8) Trist. II, 321 Nec mihi materiam; Amor. I, 1, 19 Nec Ecl. II, 44 sordent tibi munera nostra. 9) Cf. Ecl. VI, 86 processit Vesper Olympo. mihi materia est. 10) Cf. supra p. 296 Passio S. Mammae XXVI, 60 Augia quem felix Strabonem nomine nutrit. 11) Ex Ponto IV, 8, 55 si faș est dicere; 16,45 Dicere si fas est. 12) Trist. III, 3, 8 nescio quo .. modo.